

є спорливѣз (сирч. противникѣз ѿ бладословѣцѣз); ный такѣз обычай немале, нито Божїи тѣ църквы.“(а)

Църквата, предала є намѣз, чрезъ свѣты тѣ Апостолы ѿ чрезъ Богодѣхновенны тѣ Отцы, да са молимѣз на всичкитѣ Свѣтїи, ѿ да ѿмѣ правимѣз честнѣ тѣ памѣть, ѿ да ѿмѣ празнуваме празници тѣ, ѿ да ѿмѣ почитамѣ свѣты тѣ мощїа, ѿ да ѿмѣ са покланѣмѣ на честны тѣ образы (сирч. на св. ікѣны).

Бжистинѣ братїа ѿ чада на Православїе то! Быва (казувамѣз), ѿ неизбѣжно сме длѣжны да ги почитамѣ, ѿ да ги викамѣ на помощь; които сѣ скоры помощници, вѣ бѣды, вѣ грижы ѿ скзрбы; а, юще ѿмѣтѣ ѿ дѣрзновенїе при Бога; да мѣ са помолѣтѣ, отъ вѣско зло да ны запази. Я, ѿ тѣ самы тѣ прѣтѣжны бывѣтѣ по нѣкой пѣтѣ отъ Бога; за да ны защицаватѣ отъ вѣско припѣтствїе, ѿ да ны пѣжѣтѣ отъ вѣско зло, да ны наставававатѣ вѣ заблѣженїа та ни, да ны освѣбождаватѣ отъ нѣкое прѣтеснѣнїе, да ны ѿзбавѣтѣ отъ нѣкою напасть ѿ бѣдѣз,